

MODRI ŠUMOR VJEČNOSTI

Izlaskom sunca more se zlati.
Udara o stijene, sve se više
bliži meni.
Sjedim na pučini i gledam u daljinu,
a ptice pjevaju, pjevaju i smiju se.
Stojim u moru sve oko mene modro,
a u srcu prijateljstvo pravo.

IVANA DOBENKO, 8.b

MODRI ŠUM VJEČNOSTI

Predvečerje je
nebo se crveni
što od sunca koje zalazi
što od ljubavi prema moru.
Iz daljine čuje se šum,
šum vječnosti
More sklada svoje stihove
I pjeva već svima poznatu pjesmu
Pjesmu nade, spokoja i mira
Pjesmu koja umiri i najnemirniju dušu.

MAGDALENA HNATEŠIN, 8.b

MODRI ŠUMOR VJEČNOSTI

Približava se uz šumor vjetra,
govori nešto suviše glasno,
ali razumljivo tek u tišini.
Nešto jasno poput vedrog jutra
i plavog neba, nešto daleko,
a istovremeno blisko...
Razjašnjava dubinu modrog
šumora vječnosti.

MARIJA VARGAŠEVIĆ, 8.b

MODRI ŠUMOR VJEČNOSTI

Kao vječnost,
ono nikada
presušiti neće.

.....

Svi mu se
dive, a ono to
i ne sluti,
samo šumi, šumi, šumi.

Svima donosi utjehu,
radost, sreću koji
je u njemu traže.

Valovi veliki, mali
Udaraju o čvrste
stijene kao da ih hoće
slomiti, ali one i dalje
čvrsto stoje pa mu
prkose, a ono se i dalje
ljuti.

Boju neba, more ima,
Al samo kad nevrijeme je,
Tada bježi na obalu svoju.

TIHANA SULIĆ, 8.b

MODRI ŠUMOR VJEČNOSTI

Sjedim na stijeni,
a oči kolutaju po vodi plavoj
i gledam u daljinu,
gledam bijele galebove.
Sjedim i promatram valove
kako udaraju od kamene stijene
kako se pravi bijela pjena.
Sjedim i osluškujem more
i čujem samo šum.
Pogledah u nebo,
a bijeli galebovi lete,
i ponese me njihova pjesma
i modri šumor vječnosti.

KRISTINA JANKOVIĆ, 8.b